

MINISTERSTVO VNITRA

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci I.
Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno

OAM-92672/ZM-2021	
Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1.3.2025
ČR	
Svěšeno dne	17.3.2025

Č. j.: OAM-92672-20/ZM-2021

Brno, 03. 01. 2025

Počet stran: 4

Paní

YEMELIANOVA Anna

nar. 29. 06. 1996

státní příslušnost: Ukrajina

bytem: Tolbuhina 42, 72300 Melitopol, Záporožská oblast, Ukrajina

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, jako správní orgán příslušný podle § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 06. 2023 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodlo o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 25. 11. 2021 podala paní **YEMELIANOVA Anna**, nar. **29. 06. 1996**, státní příslušnost **Ukrajina** (dále jen „účastnice řízení“), takto:

žádost se z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., n e v y d á , neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Odůvodnění:

Dne 25. 11. 2021 podala účastnice řízení na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky z důvodu uvedeného v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Z úředního tiskopisu žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na pracovní pozici uvedené v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty (dále jen „EVPM“) pod číslem 23 214 220 712.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastnice řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Předně ovšem správní orgán poznamenává, že v rámci posouzení žádosti a rozhodnutí o ní postupuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb. účinného do 30. 06. 2023, a to v souladu s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v EVPM, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní

činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z obsahu žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na volné pracovní pozici u zaměstnavatele HOPI s.r.o., IČ: 45356700, se sídlem Pražská 673, 431 51 Klášterec nad Ohří, která je součástí EVPM pod číslem 23 214 220 712. Druh práce je vymezen pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „Skladníci, obsluha manipulačních vozíků (83443)“. K žádosti účastnice řízení přiložila smlouvu o smlouvě budoucí pracovní uzavřenou dne 05. 11. 2021, ze které vyplývá, že tato bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnávána na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která ke dni podání žádosti nebyla nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy.

Správní orgán v průběhu řízení o žádosti shledal, že byly splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, a proto rozhodl, že dostaví-li se účastnice řízení k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu a převezme jej, bude jí zaměstnanecká karta vydána. Správní orgán také v souladu s § 165a písm. f) zák. č. 326/1999 Sb. vydal shora uvedenému zastupitelskému úřadu pokyn k udělení víza k pobytu nad 90 dnů dle § 30 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Uvedené je zachyceno v předkládací zprávě ze dne 14. 01. 2022, která je součástí spisového materiálu vedeného o této žádosti pod č. j. OAM-92672-11/ZM-2021.

Dle § 169t odst. 7 zák. č. 326/1999 Sb. se v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty) vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Ve smyslu § 151 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 500/2004 Sb.“), dnem převzetí dokladu účastníkem řízení nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků. Do doby převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty), lze tedy původní závěr správního orgánu, že cizinec splňuje podmínky pro vydání zaměstnanecké karty přehodnotit, zejména v případě, že jsou zjištěny nebo nastanou nové skutečnosti, které jsou důvodem pro nevyhovění žádosti. V případě účastnice řízení taková situace nastala.

Dne 10. 10. 2024 správní orgán obdržel sdělení zaměstnavatele HOPI s.r.o., IČ: 45356700, ze dne 09. 10. 2024, o tom, že tento již nadále nemá zájem účastnici řízení zaměstnat.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastnici řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastnice řízení nebude ve skutečnosti zaměstnávána na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedla. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastnici řízení na zmíněném volném pracovním místě zaměstnat, pak jí zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohla plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a) - i) a k) - m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v EVPM.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v EVPM.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoli zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 01. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmetném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v EVPM, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa, nebo protože zaměstnavatel již nehodlá cizince zaměstnat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25. 01. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37, kde uvedl následující: „Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastnice řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohla plnit účel zaměstnanecké karty, neboť podle sdělení zaměstnavatele ze dne 09. 10. 2024 ji již tento nehodlá na pracovní pozici, kterou uvedla ve své žádosti, zaměstnávat.

Po shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán v souladu s § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. vyrozuměl účastnici řízení přípisem ze dne 11. 10. 2024 vedeným pod č. j. OAM-92672-18/ZM-2021 o možnosti vyjádřit se k těmto podkladům a případně navrhnout jejich doplnění ve lhůtě 10 dnů od doručení písemnosti. Vyrození bylo účastnici řízení doručeno dne 16. 12. 2024 prostřednictvím veřejné vyhlášky. V poskytnuté lhůtě a ani do dnešního dne se účastnice řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí nevyjádřila. Vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastnice řízení a nikoli její povinností.

S ohledem na výše uvedené dospěl správní orgán k závěru, že v řízení byla prokázána existence skutečností, které naplňují podmínku pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastnice řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Tatjana Janíčková
vedoucí Oddělení pro pracovní migraci I.